

Medlemsblad nr 2

Juli 2009

Medlemmen i fokus!

Vad hände på årsmötet?

Vad kan du bidra med i föreningen?

Föreningen

STOPP

- mot kränkande särbehandling i arbetslivet -

Nytt journummer och telefontid

En förening ska vara levande och utvecklas för att överleva, vi kommer till hösten byta ut en av dagarna för telefonjouren samt prova på att öppna upp även för kontakt via MSN en dag i månaden, men det går att skicka frågor när man själv vill på denna adress: coachning@live.se

Vi byter också jourtelefonnummer, då vårt nuvarande abonnemang har stått på en privatperson som i dagsläget inte är aktiv i föreningen men vi hoppas få höra av dig även i fortsättningen på vårt nya nummer som är:

031 – 353 17 51

Telefontider från hösten är:

Måndagar 10.00 – 12.00

Torsdagar 18.00 – 20.00

Möte med en medlem från Mälardalsregionen

Detta samtal med en av våra nyaste medlemmar var ett mycket givande och intressant samtal, vilket gjorde mig grymt nyfiken. I dagsläget vill personen vara anonym men jag är övertygad om att vi får se mer i framtiden i flera sammanhang. Välkommen önskar jag dig, du gav mig en himla massa tankar och idéer om både föreningens utveckling och min personliga. Du kommer att komma långt med den insikt som du har!

Hur hittade du Föreningen Stopp?

– Det var en tillfällighet, genom en sökning på Internet efter lagar och vad en kränkning är, då kom Föreningen Stopp upp och gjorde mig lite nyfiken.

Vad skulle du vilja ha ut av medlemskapet?

– Få kontakt med andra, bli trodd, byta erfarenheter. Vad kan jag göra för att förändra, dels situationen och vilka bevis som behövs men också utbildningar för att lära mig mer. Är även intresserad av stödpersonsutbildning och att vi verkar för en attitydförändring i samhället.

Vad skulle du själv kunna göra som medlem?

– Vara en medmänniska som lyssnar, dela med mig till andra av mina erfarenheter och ge tips på rekommenderade kurser som hjälpt mig på vägen. Framöver erbjuda coachning i liten skala hur det känns i kroppen.

Hur skulle vi kunna marknadsföra Stopp?

– Genom informationsspridning av info mtrl, affischer osv. Bra platser är t ex i hissar och insidan av toalettdörrar där människor kan läsa i lugn och ro men även anslagstavlor med

kort information där man kanske bara kommer ihåg namnet men ändå känner igen sig och söker upp efteråt.

Rehabilitering något även för kränkta!?

Idag är det nästintill otänkbart för en person som varit långtidssjukskriven att åter få tillträde till arbetsmarknaden, trots det står en grupp människor till arbetsmarknadens förfogande, vilka med stor säkerhet kommer att hamna mellan stolarna när a-kassedagarna tar slut, rehabilitering saknas och socialkontoret säger nej för att man äger sin lägenhet. Är det såhär vi vill behandla våra sjuka medmänniskor? Vill vi tvinga ner våra kamrater till ekonomisk och social misär? Ska vi som inte är drabbade stå kvar vid sidan om och se på när människor hamnar utanför systemet? Vill du se på när t ex din dotter med smärtproblematik varken får rehabilitering eller ett nytt jobb med möjlighet att komma tillbaka i arbetslivet?

Förutom de som har en sjukdom eller diagnos, finns även en grupp individer som blivit kränkta/mobbade på sina arbetsplatser, betydligt större problem än man tror – vilka blir utslagna ur arbetslivet direkt eftersom du då inte kan bli sjukskriven p g a mobbning eftersom du inte är sjuk. Inte heller har du möjlighet till rehabilitering eftersom det är arbetsgivarens ansvar, vilken i dessa fall oftast anser att problemet ligger hos individen och inte är arbetsrelaterat. Detta tillsammans gör att den kränkta individen antingen tvingas stanna och fortsätta lida i tysthet, får sluta utan rehabiliterande insatser eller själv säga upp sig utan trygghet alls.

Vår önskan och förhoppning är att den som blir mobbad likväl som den som är sjuk ges faktisk möjlighet att komma tillbaka till arbetslivet med de insatser och stöd som krävs för att göra det.

Linda Mathiasson

Publicerad i GP den 28 maj

Rapport från årsmötet

Vad hände egentligen på årsmötet den 25 april i Stockholm? Föreningen hade sitt årsmöte i SV:s lokaler där vi var 14 personer som möttes för att diskutera och komma fram till vad föreningen ska prioritera under kommande år.

Vi började med en tillbakablick med nedslag från verksamheten från föregående år som präglats av medlemsträffar runt om i landet, inslag i media och intern organisering.

Det var en hel del motioner på årets möte, vilka gavs en hel del tid för diskussion med många kloka synpunkter före beslut. Styrelsen ska ihop med motionärerna arbeta med att skapa ett nätverk för arbetssökande, där man kan byta tankar, idéer och tipsa varandra om bästa möjliga vägar när man står inför en önskan att byta jobb. Vi antog också en motion som säger att vi ska verka för att åtgärder vidtas när det gäller kränkande särbehandling samt att få in kränkande särbehandling i diskrimineringslagstiftningen.

Föreningens ekonomiska situation diskuterades en hel del. Att det behövs pengar för en verksamhet är nog alla väl införstådda med och då menar vi verksamhet som medlemsträffar, påverkansarbete etc. Nästa års medlemsavgift kommer att höjas till 150 kronor för enskild medlem och 200 kronor för familj. Däremot fick vi in att vi även ska ta socioekonomisk hänsyn vid behov, vilket ger möjlighet till delaktighet för alla och ökar

förutsättningarna att täcka föreningens verksamhetskostnader. För medlemmar i norrbotten kommer halva medlemsavgiften för norrbottningar stanna för verksamhet i region norrbotten.

Styrelsen fick också i uppdrag att se över mål, syfte och ändamål så att dessa är realistiska och nåbara, vilket är ett arbete som ska redovisas senast nästa årsmöte. Vi kommer också delta i en gemensam arbetsgrupp med systerorganisationen OMM, för att se vad vi tillsammans kan göra i sakfrågan. Här valde styrelsen att välja Linda och Marie-Louise, vilka återkommer med tankar utifrån denna fråga framöver.

I slutet av mötet så kommer alltid det trista med att avtacka avgående ledamöter, vilket var tre stycken varav en var närvarande och det var Tim, som avgick som kassör. Vi kommer att sakna din kunskap, dina kloka tankar och din entusiasm i styrelsen men hoppas att det går riktigt bra med ditt nya företag och att vi i framtiden får se mer av dig!

Nya styrelsen

Den nya styrelsen som tillsammans ska dra vidare föreningen fram till nästa årsmöte ser ut som följer och nås på följande sätt: styrelsen@foreningenstopp.se

Ordförande: Jan Gauffin
Sekreterare: Linda Mathiasson
Kassör: Marie-Louise Winbladh

Ledamöter: Helena Liedholm
Aini´Thornéus
Ted Bondefalk
Maria Werme
Gino Biagio Saccotelli

Ersättare: Kurt Andersson
Kristina Lagerquist
Hans Kling

Hej igen alla STOPP-are!

*Som ni säkert vet vid det här laget är att böcker och läsning är något jag tycker väldigt mycket om. Det finns förstås många andra intressen i mitt liv t ex glasmålning, mattvävning, tennis, umgänge med goda vänner ej att förglömma. Och så detta att skriva. Jag **måste** skriva varje dag annars mår jag inte bra. Idag ska jag berätta för er vad min skrivning bland annat gett mig. Jo, en mängd nya kontakter runt om i landet. Nu senast läste jag i en lärartidning om en man som skrivit en bok om skolvärlden här i landet. Jag tyckte det verkade intressant, så jag kollade upp telefonnummer och ringde upp mannen i fråga. Detta resulterade i att vi bytte böcker. Jag packade in min "Så låt då..." och skickade iväg och fick i utbyte hans "Blåsningen". Boken, som jag tolkar som en satir, handlar om en maktfullkomlig kommunpamp, som i sin iver att än mer befästa sin makt och få än mer glans, luras av en f d lärare som blivit förbigången och illa behandlad av just den här pampen. Nu vill denne f d lärare, numera "konsult" ge igen genom att få den här*

pamppersonen att "förvandla" skolan till något helt fantastiskt, unikt. Den korrade pampen tror på konsultens framgångskoncept och sätter planen i verket. Konsulten å sin sida hoppas och tror att lärarna i skolan ska bli rosenrasande på de nya tingens ordning, högljutt protestera, strejka och totalt vägra att vara med om denna så knäppskalliga nyordning, allt för att på så sätt få pampen att framstå som en komplett galenpanna och att då äntligen få den här förhållande maktens utövare på fall.

Boken tar upp hur arbetsklimatet kan bli (vara) i ett klassrum på en skola, eller en – förresten – på vilken arbetsplats som helst där chefskapet är uselt och där härskarteknik/makt får råda. Hur det går? Som det brukar? I ett kollegium - eller?

Detta är ett exempel på böcker jag kommit i kontakt med tack vare att jag själv skrivit och gett ut en bok. Spännande! "Blåsningen" är skriven av Ulf Persson, utgiven på eget förlag och boken kan köpas genom Adlibris för ca 200 kronor.

Som för det mesta avslutar jag mitt lilla stycke med uppmaningen att fatta pennen. Det är så FRIGÖRANDE och INTRESSANT! Ha det nu riktigt bra, så hörs/ses vi kanske nå'n gång. Till dess KRAM från Märta-Elin Christensson

Ps. Tro för all del inte att jag bara ägnar mig åt roliga saker. Nä, nä! Hus ska målas, rum ska städas, trädgård skötas. Puh, så möcke, och puh så trött jag ibland är... Ds

Skulle du vilja ha en medlemsträff i närheten av där du bor? Det kanske är fullt möjligt att ordna det – hör av dig så ser vi vad vi kan göra! Har du möjlighet att hjälpa till med lokal och det praktiska underlättar det väldigt mycket!

Möt en medlem från söder

Vi har träffat en av våra medlemmar något mer söder ifrån i vårt avlånga land för att i en dialog höra hur hon fick kontakt med oss men också vad Lisbeth själv kan tänka sig att delta med för kunskaper. Framförallt så pratade vi om vad som behöver göras för att få till just ett stopp vad gäller kränkande särbehandling på våra arbetsplatser.

Vad fick dig att bli medlem i Föreningen Stopp?

– Jag sökte efter likasinnade, någon som förstod för att känna samhörighet och få svar. Hittade först en äldre tidning med en artikel som gjorde att jag sökte vidare på Internet.

Vad skulle du helst vilja förändra?

– Helst av allt skulle jag vilja få till en attitydförändring och öka förståelsen för problematiken. Det borde också vara nolltolerans för vuxenmobbing likväl som det är det för elever i skolan. Inte minst så skulle det pratas mer öppet om mobbing överlag, vilket skulle göra det mer accepterat och att man kände igen sig om det händer än själv.

Vad skulle du helst vilja ha ut av ditt medlemskap?

– Kunna känna samhörighet med andra t ex föreläsningar och träffar så att man kan träffas och byta erfarenheter, få ett igenkännande men också ge och ta mellan varandra, reflektera. Jag är också deltagare på skrivarkursen, distans, vilken ger mig en hel del även om den är tuff ibland – men den rekommenderar jag!

På vilket sätt skulle du kunna bidra i arbetet?

– Jag kan tänka mig att vara ett lyssnande öra, då framförallt i närområdet till en viss gräns. Skulle också kunna tänka mig att bidra till medlemsbladet framöver och hjälpa till och marknadsföra föreningen.

Vilken intressepolitisk fråga tycker du är viktigast att jobba med?

– Påverka beslutsfattare för att få upp frågorna på agendan men också utbildning och information till t ex fackförbund och allmänhet om vad mobbing är och vilka "skador" det ger den som drabbas. Stopp spelar en viktig roll när det gäller att ändra attityder men också för att vara en möjliggörare mot att uppnå respekt i samhället.

Tack för att du tog dig tid och delade med dig av dina tankar och funderingar i arbetet mot mobbing!

Har du något som du vill dela med dig av t ex en dikt, en tanke eller bara en del av din berättelse? Skriv ner några rader till medlemsbladet.

Möte med en norrbottning

Varför blev du medlem i Föreningen Stopp?

Jo därför att ju fler som är med, som är organiserad ex. genom en förening, desto synligare blir problemen för alla och envar. Och tillslut så kan man inte längre

nonchalera problemen utan tvingas ta tag i dom.

Vad tycker du föreningen kan göra för att påverka?

- Hålla i föreläsningar eller konferenser i ämnet
- Vara ett stöd för drabbade människor genom ett journummer
- Föreslå yrkeskunnig personal som man kan ta kontakt med
- Visa sig offentligt och exempelvis lämna ut flygblad
- Skriva insändare eller artiklar i tidningarna, ev. uppträda i tv.
- Anordna kurser och/eller studiecirklar.
- Bedriva lobbyverksamhet inom berörda instanser.

Vad tycker du är viktigaste i vårt arbete?

Det viktigaste är att synas och höras i media främst för att de drabbade ska veta att det finns stöd att få, men också för att påverka allmänhetens inställning.

Hur kom du i kontakt med föreningen?

Jag såg Lena Vallgrens insändare i Norrbottenskuriren. Då bestämde jag mig för att skriva en insändare om min syn på saken. Lena kontaktade Norrbottenskuriren för att höra om dom i sin tur kunde kontakta mig för att höra om jag var villig att höra av mig till Lena. På den vägen är det...

Vilken är din erfarenhet av vuxenmobbing?

Min erfarenhet av vuxenmobbing och dåligt ledarskap är:

Våren 2007 fick jag diagnosen utbrändhet. Jag kom själv med förslag på vad som kunde göras, men ansvariga personer tog inte till sig mina förslag. I stället föreslog dåvarande VD att jag skulle sägas upp (officiellt p g a arbetsbrist). Han försäkrade mig om att han skulle hjälpa mig att få en annan anställning. Eller - om jag hellre ville det - till en utbildning för att komma vidare i arbetslivet. Han försäkrade mig också om att jag absolut inte skulle bli ekonomiskt lidande på detta utan jag skulle få hjälp från Trygghetsrådet. Och därmed fick jag lämna arbetsplatsen. Jag överdriver inte när jag säger att jag befann mig ett totalt chocktillstånd.

Nu är det så här att en person som är utbränd inte kan se objektivt på sin tillvaro. Man vet helt enkelt inte vad man vill och kan inte ta bra beslut i det tillstånd man är i. Jag anser att företagets VD drog nytta av mitt försvagade tillstånd för att slippa ta ansvar.

Jag kan i efterhand visa på följande fakta:

- Facket höll sig undan och ingen facklig representant har kontaktat mig angående vad som hände mig. Jag har själv tagit kontakt med facket för att få reda på varför dom inte agerade. Dom svar jag har fått har mest bestått av anklagelser från deras håll och inga medgivanden om bristande ansvarstagande från deras sida.
- Eftersom jag inte hade varit anställd i över 5 år och inte tjänade över ca 20000,-/månad (jag tror siffran är högre än så) så fick jag ingen ekonomisk hjälp från Trygghetsrådet.

- När jag på höstkanten började vakna till och inse vad som hade hänt så kontaktade jag VD:n för att fråga varför jag fick sparken, egentligen. Han menade att jag hade slutat för att jag skulle utbilda mig och att det inte alls rörde som att företaget ville säga upp mig. Jag hade såklart inget som styrkte vad han sade till mig vid uppsägningstillfället, det var ju bara han och jag närvarande.

Såklart finns det saker och ting som har hänt under åren som föregick min förnedrande uppsägning. Men jag har aldrig fått något svar på **varför** jag blev uppsagd, egentligen. Jag har via skvallervägen fått höra att jag blev "...för stor..." och "...började kunna för mycket..." och därför blev jag utfryst. Det kan mycket väl vara en del av svaret på frågan **varför**.

Min syn på ledarskap:

I den bästa av världar vill jag ha ett ömsesidigt givande och tagande mellan arbetstagare och arbetsgivare.

I den bästa av världar har jag ett förtroende för min arbetsledare som innebär att jag kan anförtro mig åt denne.

I den bästa av världar så är arbetsgivarrepresentanten ansvarstagande när man som arbetstagare är försvagad av en eller annan anledning. Om man blir utbränd så sker väl det hos den nuvarande arbetsgivaren, eller?

I den bästa av världar så har man som arbetstagare ett ansvar gentemot sina arbetskamrater, dvs. att vara en så bra arbetskamrat som det bara går att vara.

Det är arbetsledningens uppgift att se till att kulturen på arbetsplatsen är så. I den bästa av världar är facket i första hand till för den anställde.

I den bästa av världar är man inom arbetslivet så ärlig och uppriktig som man bara kan vara

Så nöjda arbetstagare som möjligt ger en så bra arbetskultur som möjligt med så hög **produktivitet** som möjligt. Är inte det vad alla arbetsgivare vill ha?

Kicki Sundqvist
Jokkmokk

*En ensam sökare på vägen gå
skulle önska ibland vart två
Kommer fram till ett vägval
den okända vägen är lång och hal*

*Väljer gå mot det ljusa
hör vindarna susa
Det mörka försöker greppa tag
för att åter kunna ge sina slag*

*Väljer att de inte se
låt aldrig nån bara ta utan att något ge
Nu väntar en lång och tuff färd
i en öppen och sårbar värld*

*Mången fynd på vägen finner
men också många tårar som rinner
Inte lätt våga visa sårbarhet
vem är det egentligen som vet*

*Att leta sin plats kräver tålamod
lätt hamna i motströms flod
Ensam och liten man sig känner
och energin lätt bränner*

Medlemsträff i Skåne!

Vi inbjuder till en medlemsträff för dig som bor i Skåne med omnejd, **lördagen 29 augusti** mellan 12.00-16.00. I skrivande stund är lokal ännu oklart men vi kommer vara i antingen Malmö eller Lund.

Du får mer info om vad föreningen gör, vad du själv kan bidra med och så ges stort utrymme till att byta erfarenheter och tips.

Anmäl dig senast den 25 augusti på:
031-353 17 51 eller
sydost@foreningenstopp.se

Med hopp om att vi syns den 29:e augusti!

Efterlysning! Medlemsengagemang!

När vi pratar med våra medlemmar runtom i vårt avlånga land, så framkommer hela tiden önskemål om lokala medlemsträffar, vilket vi också har märkt fyller en viktig funktion på de platser som vi hittills har varit på. Vi söker nu medlemmar som kan tänka sig att hålla i en medlemsträff som kan vara i form av en caféträff eller i en lokal någonstans. Hör av dig till oss på tfn: 031-353 17 51 eller info@foreningenstopp.se

Vi undrar också vad just du skulle kunna bidra med i arbetet mot kränkande särbehandling i arbetslivet? Är du intresserad av att skriva insändare, sprida information om föreningen eller vara aktiv på något annat sätt, tveka inte att höra av dig till oss – alla krafter behövs i kampen!

Nätverk för arbetssökande!

Är du på väg från ditt jobb? Vill du byta jobb men vet inte hur du ska förklara "hållet" i ditt CV? Vill du bara byta erfarenheter och tankar inför ett nytt arbete? Då är detta något för dig!

Vi kommer att ha det i en stängd e-postlista där vi just byter erfarenheter om att söka nytt jobb efter att ha varit kränkt/mobbad på sin arbetsplats. Maila till info@foreningenstopp.se för att gå med i tipspoolen för jobbsökande.

Mobbningsjouren – vad gör ni för något – ett möte med Tori från Luleå

Lokalt i Luleå finns det något som heter Mobbningsjouren, vilken nu i vår har kört en studiecirkel i ämnet mobbning där man diskuterat olika ämnen inom området från gång till gång. Det har varit en liten grupp som deltagit med Tori som en av ledarna, hon är också medlem i Föreningen Stopp.

Hur kommer det sig att du gick med i Föreningen Stopp?

– Jag har alltid brunnit för saken och vill gärna stödja den här typen av verksamhet.

Vad skulle vi kunna göra för att utvecklas?

– Nja, inte så lätt fråga då jag inte funderat på just det men kanske skulle det behövas nya och andra former för mötet mellan människor.

Vad tycker du är det viktigaste för just saken?

– Det absolut viktigaste är att lyfta upp frågan gentemot beslutsfattare för att få den på agendan. Det är samhällets ansvar att stoppa vuxenmobbning, som i dagsläget är ett alltför stort problem.

Hur kan Stopp och Mobbningsjouren samarbeta med varandra?

– Två organisationer i samverkan är bra, både i direkta frågor men också genom projektarbeten och lokala ekonomiska ansökningar. Då via den landsomfattande organisationen och MOD som är lokal.

Det mest akuta i mobbningsfrågan som du anser?

– Hur vi på bästa sätt hjälper den som är utsatt i arbetslivet och med rättsväsendet, på ett konkret plan.

Vill du veta mer om Mobbningsjouren, "MOD" gå in och kolla på www.mobbingjouren.se

Insänx

Så börjar det, varför börjar det?

Vi frågar, varför börjar det?

Vem är du som tar dig rätten att döma andra?

Vem är du som skapar en värdegrund åt andra men, ställer dig själv över den.

Vem är du?

Ser du vad vi ser här ifrån, du vill nog inte det heller lika lite som du vill veta sanningen och lära känna din del i andras liv.

Du som verkar som en arbetsgivarrepresentant, fackligt ombud eller om värre vore ett arbetsmiljöombud.

Vem är du om du inte lever som du själv lär?

Dömer du och på vilka grunder?

Varför uppstår det att någon gråter på din arbetsplats kunskap, okunskap eller om värre är nepotism, girighet eller en ren skär likgiltighet för andra som inte står på samma trappsteg som du.

Inför Gud är ni alla lika, ingen för mer och ingen för mindre. Det enda Gud begär för er alla är, se på varandra med kärlek och bemöt varandra med den.

Vem är du som hör andras gråt och lidande och väljer tystnad, likgiltigheten eller bara rycker på axlarna och går.

Vem är du, om du har makten, möjligheten eller om värre är har skyldigheten och ändå väljer att med tystnad eller med egna värderingar tycker det är helt i sin ordning att någon lider, kvider och gråter sig igenom årtal av misshandel fysisk eller psykisk bara för att de är eller valde att följa Guds ord. Älska din nästa såsom du själv vill bli bemött eller som vi kanske ska kalla det här och nu regler på vår arbetsplats.

Vem är du?

Finns jag, om jag finns, känns det fortfarande bra att vara du?

Vem är du, tänk på det när du tittar på dig i en spegel nästa gång. Se dig då med mina ögon.

Vem är jag?

Du kan kalla mig kärlek, Gud, kraften, Allah, Jesus, Buddha, Siddharta, Martin Luther King eller JFK.

Ja, vem som helst som passar dig.

Mamma, Pappa, Fröken, Magistern eller om värre är krigstribunalen i Haag

Vem är du?

När blir det diskriminerande att mobba?

Vad är det som gör att människor är så rädda för att ta ställning för svaga, utsatta individers lika rättigheter i samhället? Varför vill vi inte kännas vid när någon av våra nära blir utfrusen ur gemenskapen oavsett om det är på jobbet, fritiden eller i föreningslivet?

Det börjar bli hög tid att sätta ner foten, våga säga stopp – nu får det vara nog. Våra politiker har gjort det vad gäller skolelever där nolltolerans gäller för mobbning. När kommer motsvarande nivå för alla de som utsätts för mobbning/kränkning på våra arbetsplatser? Det finns ett bra dokument (AFS 1993:17) som är arbetsmiljöverkets föreskrift om kränkande särbehandling i arbetslivet – ett dokument som borde vara mer bundet till arbetsmiljölagen än vad det är i dagsläget. Visst det står att samverkan ska ske mellan arbetsgivare och arbetstagar, vilket ofta sker vad gäller den fysiska arbetsmiljön, medan den psykosociala "glöms" bort, kanske för att den är obehaglig att ta i – desto viktigare att göra det!

Dessutom så frågar jag mig varför inte kränkande särbehandling ingår i diskrimineringslagen? Räknas det inte in som diskriminering om man blir mobbad? Kan det vara så att beslutsfattarna inte vågar ta ställning och sätta ner foten? Detta tillsammans gör så att 300 000 människor årligen antingen hamnar i direkt utanförskap alternativt tvingas lida i tystnad med följsjukdomar såsom PTSD eller utmattningsdepression och längre sjukskrivning.

För mig är det en uppenbar form av diskriminering eftersom resultatet ofta blir att den mobbade hamnar efter i löneutveckling, blir fråntagen sina arbetsuppgifter eller blir klassad som besvärlig i allmänhet och inte får lika förutsättningar i synnerhet till utveckling i företaget som vilken annan anställd som helst.

Nu är det dags att visa vart skåpet ska stå, inför kränkande särbehandling i diskrimineringslagstiftningen nu och ge alla de människor som tappat tron på en möjlighet att komma tillbaka åter en chans att visa att de kan!

Linda Mathiasson

Publicerad i GP den 3 juli

Bli medlem!

Medlemsavgiften är 100 kr för enskild medlem
och 150 kr för familj.

Ange namn och adress i samband med
insättning på Plusgiro 41 63 32-5

Om somliga visste vad
somliga säger om somliga
hade somliga inte sagt vad
somliga säger om somliga!